

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број Гж. 2197/15
Дана: 19.11.2015. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу састављеном од судија Петра Јовановића, председника већа, Споменке Драгаш и Милане Миличковић, чланова већа, у правној ствари **тужиље АА** из ..., коју заступа Немања Алексић, адвокат из Новог Сада, против **туженог ББ**, из ..., кога заступа Мирко Рапајић, адвокат из Новог Сада, ради поделе брачне сутековине, одлучујући о жалби тужиље на пресуду Основног суда у Новом Саду пословни број П2.604/15 од 19.05.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 19.11.2015. године, донео је:

ПРЕСУДУ

Жалба тужиље се **УСВАЈА**, па се пресуда Основног суда у Новом Саду пословни број П2.604/15 од 19.05.2015. године, **ПРЕИНАЧУЈЕ** тако што се утврђује да је тужиља АА, из ..., носилац права својине у 1/2 дела на непокретности стану број ... површине ... м2, у улици ..., а тужени се обавезује да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.250,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема судске одлуке.

ОБАВЕЗУЈЕ се тужени да тужилји на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 45.000,00 динара.

Образложење

Побијаном пресудом првостепеног суда тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужиља АА, из ..., носилац права својине у 1/2 дела на непокретности стану бр. ... површине ... м2, у ул. ..., да се обавезе тужени да тужилји надокнади трошкове парничног поступка у року од 15 дана по правноснажности ове пресуде, је одбијен. Обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 132.750,00 динара. Захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 11.250,00 динара, је одбијен.

Против наведене пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу, побијајући је из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373 став 1 тачке 1-3 ЗПП-а.

Жалба је основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, као и на правилну примену материјалног права, а сходно одредби члана 386 став 2 истог Закона, овај суд је нашао да је побијана пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка, да је чињенично стање потпуно и правилно утврђено, али да је материјално право погрешно примењено.

Пресудом Основног суда у Новом Саду посл. бр. П2 1734/2012 од 05.09.2013. године разведен је брак парничних странака, заједничко дете парничних странака, син млт. ВВ рођ. ... године поверен је на самостално вршење родитељског права оцу, туженом ББ, обавезана је мајка, овде тужиља, да доприноси за издржавање сина млт. ВВ, одлучено је о моделу виђања мајке и детета. Против наведене пресуде жалбу је изјавила овде тужиља, те је пресудом Апелационог суда у Новом Саду посл. бр. Гж 2 683/13 жалба усвојена а пресуда Основног суда у Новом Саду посл. бр. П2 1734/12 од 05.09.2013. године у побијеном делу одлуке о поверавању, издржавању и одржавању личних односа са млт. ВВ, укинута и спис предмета је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Током трајања брака, парничне стране су, заједно са млт. дететом ВВ, живеле у стану у ул. ..., површине ... м2. Наведени стан парничне странке су стекле за време трајања брака и то на основу закљученог уговора о купопродаји од ... године између ГГ, као продавца и ББ, као купца, који је у радном односу код означеног продавца из наведеног Уговора. ГГ расписао је конкурс за доделу станова на основу, односно за давање стана у закуп на одређено време запосленима у ГГ дана 19.10.2007. године, а на основу члана 24 Уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средства у државној својини, а у складу са чланом 6 наведене Уредбе и то између осталог и предметног стана, односно стана у ул. ..., трособан дуплекс, укупне површине ... м2, поткровље.

Чланом 1 Уредбе о изменама и допунама уредбе о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини наведено је да у уредби о решавању стамбених потреба изабраних, постављених и запослених лица код корисника средстава у државној својини (службени гласник РС бр. 41/02, 76/02, 125/03, 88/04 и 68/06-УС) се мења члан 6 тако да стамбене потребе запослених лица могу се решавати на један од начина и то: 1. Давањем станова у закуп на одређено време са могућношћу куповине, као и да је давалац станова корисник државних средстава код кога је лице коме се решава стамбена потреба, запослено, односно обавља функцију. Чланом 6 исте уредбе додати су чланови 48а, 48б и 48в, те је чланом 48 између осталог прописано да на писмени захтев закупца стана на одређено време, закуподавац ће омогућити куповину стана по тржишној цени, да се купопродајна цена може исплатити одједном или у једнаким месечним ратама тако да рок отплате не може бити дужи од 20 година. Чланом 48в је прописано да ће продавац једнострано раскинути уговор о купопродаји ако се утврди да је стан који је предмет купопродаје добијен на основу неистините и нетачне документације или података, ако купац или његов наследник не плате ни после опомене три доспеле рате, односно четири у току

године, осим ако је до неиспуњења обавезе дошло из оправданих разлога, што се цени у сваком конкретном случају од стране послодавца, ако купцу његовом једностраном вољом престане радни однос код продавца, у случају неиспуњења других обавеза утврђених уговором, овом уредбом или законом.

Тужилац се јавио на објављен оглас ГГ од 19.10.2007. године, те је након извршеног бодовања ГГ дана 23.07.2008. године објавило коначну листу реда првенства за доделу станова у закуп на одређено време, а на којој листи је овде тужени био је прворангиран са укупним бројем бодова од 362,35 бода од чега је 150 бодова добијено на значај радног места, 150 бода на стамбену ситуацију, 18 бодова на радни стаж, 29,35 бода на резултате рада и 15 бодова на чланове породичног домаћинства. Због насталих процедуралних проблема поводом објављеног огласа који су били везани за други стан, тужени је са послодавцем ГГ дана 26.01.2009. године закључио уговор о закупу предметног стана, за месечну закупнину од око 15.000,00 динара. Када су решени процедурални проблеми поводом објављеног огласа, на основу захтева овде туженог за куповину предметног стана од дана 28.09.2010. године, тужени је са послодавцем тј. ГГ закључио Уговор о купопродајни дана ... године у коме је као продавац означен ГГ, а као купац, ББ. Датим уговором је наведено да уговорне стране сагласно констатују да је стамбена комисија ГГ, на основу коначне листе реда првенства за доделу стана у закуп на одређено време, донела одлуку о додели трособног стана бр. ..., површине ... м² у ..., на одређено време ББ, да су продавац и купац закључили уговор о закупу стана на одређено време заведен под бр. ... од ... године. Чланом 1. Наведеног уговора је наведено да је продавац носилац права коришћења на трособном стану, у ..., површине ... м² (поткровље) вишестамбене зграде саграђене на кат. парцели бр. ... К.О. ..., уписане у лист непокретности ... К.О. Чланом 2 је прописано да продавац продаје, а купац купује стан из члана 1 овог уговора по укупној купопродајној цени која се утврђује у динарској противвредности износа од 36.338,76 евра. Чланом 3. Уговора је наведено да се купац обавезује да цену утврђену у члану 2. Овог Уговора отплаћује у периоду од наредних 20 година у 240 једнаких рата. Рате доспевају до последњег дана у месецу за обавезу из претходног месеца. Месечна рата износи 151,41 евра исплаћена у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан уплате. Чланом 4. Уговора је наведено да је купац сагласан да се од његове зараде, односно накнада зарада, обустављају месечни износи рате. Чланом 9. Уговора је наведено да ће продавац једнострано раскинути уговор о купопродаји ако се утврди да је стан који је предмет купопродаје добијен на основу неистините и нетачне документације или података, ако купац или његов наследник не плате ни после опомене три доспеле рате, односно четири у току године, осим ако је до неиспуњења обавезе дошло из оправданих разлога, што се цени у сваком конкретном случају од стране послодавца, ако купцу његовом једностраном вољом престане радни однос код продавца, у случају неиспуњења других обавеза утврђених уговором, овом уредбом или законом.

Према изводу из Листа непокретности бр. ... К.О. ... I РГЗ Службе за катастар непокретности од ... године, право својине на предметном стану, односно на стану у ул. ..., поткровље, стан бр. ... дуплекс, корисне површине 66 м², уписано је у корист ГГ у 1/1 дела.

До септембра месеца 2013. године тужени је на име исплате рата кредита за куповину наведеног стана исплатио укупан износ од 443.085,56 динара, односно 53 рате, који износ му је, сходно закљученом уговору о

купопродаји, обустављен од зараде. Како је заједница живота парничних странака прекинута у ... године, те да тужени чини неспорним да је уговор о купопродаји предметног стана закључен у току трајања брака у ком је започета отплата кредита, тужени се током поступка сагласио да тужиљи на име исплаћене отплате кредита исплати износ од 101.183,44 динара, на коју исплату тужиља није пристала. Након фактичког прекида заједнице живота, тужени је са млт. дететом парничних странака, остао да живи у предметном стану као и да отплаћује рате кредита за куповину предметног стана.

Одлучујући о жалби овај суд налази да се не може прихватити закључак првостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева из разлога што тужени није стекао право својине на стану који је предмет тужбеног захтева, који се води као власништво ГГ до коначне отплате купопродајне цене. По налажењу овог суда уговором о откупу стана стиче се право својине по самом закону и такав уговор има стварно правно дејство, при чему је стицање извршено моментом закључења пуноважног правног посла, односно уговора о откупу.

Када је у току брака брачни друг закључио уговор о откупу стана право на стан улази у режим заједничке имовине супружника. Други брачни друг може да тражи утврђење свог удела у стицању. Чланом 171 Породичног закона Републике Србије, ставом првим прописано је да имовина коју су супружници стекли радом у току трајања заједнице живота у браку представља њихову заједничку имовину. Чланом 180 Породичног закона Републике Србије, ставом другим прописано је да се претпоставља да су удели супружника у заједничкој имовини једнаки. Уговор о откупу предметног стана тужени је закључио ... године, у току трајања брачне заједнице са тужиљом, па стан који је предмет спора улази у режим заједничке имовине у смислу члана 171 Породичног закона, са уделом од по 1/2 сваког од супружника, због чега је Апелациони суд побијану пресуду преиначио и усвојио тужбени захтев.

Наиме, чињеница да је, по фактичком престанку брачне заједнице, тужени наставио са отплаћивањем кредита за предметни стан, не може се сматрати доприносом који утиче на висину удела туженог, с обзиром на то да је дошло до прекида брачне заједнице пре него што је кредит отплаћен, а несумњиво је право и обавеза оба брачна друга да отплаћују кредит сразмерно свом уделу у стеченој заједничкој имовини. Тужени који врши отплату кредита може тражити од тужиље, као брачног друга, да му изврши исплату на име дела кредита који је сразмеран њеном уделу.

У складу са одредбом члана 165 ЗПП-а, у вези са члановима 153 и 154 истог закона, а према успеху у спору, суд је обавезао туженог да тужиљи накнади трошкове поступка и то на име сачињења тужбе износе од 11.250,00 динара, на име приступа на четири рочишта (19.09.2013., 29.01.2014., 17.03.2014. 19.05.2015. године) износе од по 12.750,00 динара, на име сачињења жалбе износ од 45.000,00 динара, а који трошкови су опредељени трошковником тужиље и који су по мишљењу суда били нужни и оправдани те обрачунати у складу са важећом адвокатском тарифом. Тражени трошкови на име приступа на рочиште од 14.09.2013. године, сачињења поднесака од 05.04.2014. и 14.05.2014. године тужиљи нису досуђени обзиром да је увидом у предметни спис суд утврдио да наведено рочиште није одржано односно да наведени поднесци нису прикључени списима.

Одлуку о захтеву тужиље за накнаду трошкова на име таксе на тужбу, предлога за одређивање привремене мере, пресуде и таксе на жалбу и другостепену одлуку суд је донео у складу са одредбама члана 163 ЗПП-а, којима је одређено да је странка дужна да у захтеву опредељено наведе трошкове за које тражи накнаду. Наиме, суд налази да чињеница, да су неки трошкови поступка евидентни сама по себи није довољна да се трошкови досуде, већ је у односу на исте потребно поставити захтев за накнаду, сагласно цитираним одредбама ЗПП-а. Како је тужиља у опредељеном трошковнику тражила наведене трошкове „по одлуци суда“, суд јој исте није досудо с разлога што у односу на предметне трошкове опредељени трошковник тужиље није постављен у складу са одредбама члана 163 ЗПП-а.

Одлучујући о захтеву тужиље, у смислу одредбе члана 165 ЗПП-а, овај суд је нашао да је изјављени правни лек имао утицаја на коначан исход овог поступка, с обзиром да је жалба усвојена, те је из тих разлога обавезао туженог да тужиљи надокнади износ од 45.000,00 динара на име сачињења жалбе, узимајући као основицу износ за који је успела изјављивањем жалбе, а на основу члана 153 и 154 ЗПП-а.

Сходно свему наведеном, а применом члана 387 тачка 5 и 394 тачка 4 ЗПП-а, другостепени суд је одлучио као у изреци пресуде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Петар Јовановић, с.р.

Зто